

Dominica Paschæ in Resurrectione Domini

Ad Vigiliam Paschalem in Nocte Santa

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

Wigilia Paschalna w Wielką Noc

Stacja u Św. Jana na Lateranie

Przed rozpoczęciem liturgii Niedziela Zmartwychwstania jest głównym świętem roku kościelnego. Wszystkie inne niedziele są wspomnieniem tej niedzieli nad niedzielami.

Obchód Zmartwychwstania Pańskiego obejmuje: Wigilię Wielkanocną z uroczystą nocną Mszą Zmartwychwstania, procesję rezurekcyjną, w tym roku wyjątkowo pominiętą ze względu na ogłoszony stan epidemii, i Mszę w dzień.

Wigilia to pierwotna nazwa pierwszej części publicznej modlitwy Kościoła, którą dziś nazywamy Jutrznią. Chociaż Wigilia Wielkanocna zaczyna się w ostatnich godzinach Wielkiej Soboty, treścią należy do liturgii Niedzieli Zmartwychwstania.

Nocne obchody składać się będą z czterech części: Liturgii Światła, Liturgii Słowa, Liturgii Chrzcielnej i Liturgii Eucharystycznej.

Aby nam dopomóc w poznaniu rzeczy niewidzialnych, Kościół zwykle posługuje się znakami materialnymi. Liturgia Wielkiej Nocy zmierza do tego, aby przez kontrast ciemności i światła, ognia i wody uzmysłwić nam prawdę, że ze ciemności śmierci Chrystusa wytrysnęło życie.

W liturgii noc jest symbolem mocy szatana i śmierci. Chrystus zmartwychwstając pokonał szatana i śmierć, odnowił nasze życie nadprzyrodzone i zapewnił nas o zmartwychwstaniu naszych ciał. Symbolem Chrystusa zmartwychwstałego jest wielkanocna świeca: Paschał. Wśród uroczystych obrzędów poświęca się ogień, którym paschał ma być zapalony, a później samą świecę.

W tym roku, ze względu na okoliczności, kapłan przewodniczący dzisiejszej uroczystości dokona poświęcenia ognia i paschału przy ołtarzu, w ciemnej kaplicy. Tym samym pominięta zostanie Procesja ze światłem, która jest obrazowym przedstawieniem Zmartwychwstania, wywodzącym się z Jerozolimy. Duchowieństwo tamtejsze zamykało się w Grobie Pańskim i wychodziło z niego z symbolicznym światłem, podobnie jak Chrystus wyszedł z grobu w blasku swej chwały.

Po odpaleniu paschału, samodzielnie zapalimy nasze świece, które będą symbolizowały przyjęcie zmartwychwstałego Chrystusa do naszego życia i w postawie stojącej wysłuchamy radosnego śpiewu *Exsultet*.

Liturgia Słowa Usiądźmy. Prosimy o zgaszenie świec.

Stół Słowa Bożego jest tej nocy szczególnie bogato zastawiony. Usłyszemy za chwilę czyta ze Starego Testamentu. Po nich odśpiewamy hymn „*Gloria*” podczas którego znów zabiją dzwony i zagrają organy. W pierwotnym Kościele, hymn ten był śpiewany tylko na Wielkanoc. Następnie po odczytaniu fragmentu Listu świętego Pawła zaśpiewamy uroczyste „*Alleluia*”.

Dzisiejsze czytania ukazują stopniowy rozwój dzieła Odkupienia i zapowiadają odrodzenie w Chrystusie.

Liturgia Chrzcielna Przechodzimy teraz do kolejnej części dzisiejszej uroczystości, do Liturgii Chrzcielnej. Od najdawniejszych czasów Kościół łączył tę noc Paschalną z Sakramentem Chrztu. W sakramencie tym otrzymaliśmy najpełniejszy udział w tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

W najważniejszych obrzędach, Kościół wzywa zawsze orędownictwa Wszystkich Świętych. Czyni to również przystępując do poświęcenia wody chrzcielnej. Po poświęceniu wody, wspominając własny chrzest, odnowimy nasze przyrzeczenia chrzcielne, za co dzisiaj możemy uzyskać odpust zupełny, pod zwykłymi warunkami, tj.: stan łaski uświęcającej, przyjęcie Komunii świętej, brak jakiegokolwiek przywiązania do grzechu, nawet powszedniego oraz odmówienie modlitwy w intencjach wyznaczonych przez Ojca Świętego.

Powstańmy i zapalmy świece.

Liturgia Eucharystyczna Odnowiwszy w sobie łaskę Chrztu, który nas wszczepił w misterium śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego, składamy ofiarę Mszy Świętej. W tej Ofierze w sakramentalny sposób stanie się obecne misterium paschalne, to jest tajemnicze przejście Chrystusa przez śmierć do nowego życia.

Wiernych, którzy łączą się z nami poprzez transmisję internetową i nie mogą przystąpić do Komunii świętej, pouczamy o możliwości skorzystania z praktyki Komunii duchowej. Osoby, które nie mają możliwości przystąpienia do Spowiedzi sakramentalnej, zachęcamy do wzbudzenia żalu doskonałego, to jest żalu płynącego z miłości nade wszystko ku Bogu. Taki żal połączony z mocnym postanowieniem przystąpienia do Spowiedzi sakramentalnej, gdy tylko będzie to możliwe, przynosi przebaczenie grzechów śmiertelnych, grzechy te trzeba jednak wyznać na najbliższej Spowiedzi.